

PORUȚIU, PETRE

n. 05 august 1884, Timișoara, comitatul Timiș-Torontal
d. 20 ianuarie 1951, Cluj

Provine dintr-o familie românească cu tradiție din zona Bistriței. Cursurile școlii primare și liceul le-a frecventat la Budapesta și la Bistrița. Bacalaureatul l-a susținut în anul 1902 la liceul evanghelic luteran cu predare în limba germană din Bistrița. A urmat cursurile universitare de Drept la Universitatea din Budapesta, unde a obținut și titlul de doctor în științe juridice în anul 1906 și doctor în Științe Politice și Economice în anul 1908. Pe lângă studiile juridice a fost și absolvent de cursuri comerciale la Academia din Innsbruck.

A practicat avocatura între anii 1911 și 1919, iar în anul 1914 a fost ales diplomat al Academiei Austro-Ungare. Odată cu izbucnirea Primului Război Mondial, a fost mobilizat în armata imperială cu gradul de sublocotenent, iar din vara anului 1917 a fost repartizat la statul-major al unui corp de armată.

Cu toate acestea, în toamna anului 1918 s-a implicat în evenimentele premergătoare Marii Uniri, care au avut loc în zona Bistriței. A fost ales delegat al cercului electoral Bistrița în ziua de 26 noiembrie 1918 la Alba Iulia, alături de alți intelectuali.

La scurt timp după Unirea de la 1 Decembrie 1918 a fost ales șef al secțiunii de reformă agrară în Consiliul Dirigent al Transilvaniei, fiind însărcinat de către Victor Bontescu cu recensământul proprietății agricole și cu codificarea legilor de reformă agrară. A fost membru al delegației României la Conferința de Pace de la Paris și Londra din anii 1919 și 1920. În această perioadă a mai deținut și calitatea de membru în Consiliul Legislativ și al Comisiei de Unificare Legislativă, având însărcinarea de a colabora la redactarea Noului Cod Comercial Român (1930-1935). A fost membru al Partidului Național Țărănesc.

În ziua de 22 septembrie 1919 a fost numit profesor titular de drept comercial la Universitatea din Cluj, preluată de către autoritățile române de la cele maghiare în luna mai a anului 1919.

Pe lângă calitatea de profesor universitar a mai ocupat și poziția de președinte al Băncii Agrare privilegiate din Cluj între anii 1920-1936, dar și administrator al Băncii Naționale a României între anii 1929-1932.

La Facultatea de Drept de la Universitatea din Cluj a deținut și funcția de director al seminarului de drept comercial. Pe lângă activitatea de catedră, s-a implicat și în administrația instituției la care era profesor, ocupând funcția de prodecan în anii 1923-1924 și 1931-1932 și aceea de decan între anii 1924-1925 și 1930-1931. A fost și membru al Academiei de Științe Morale și Politice din București.

A publicat diferite studii cu subiect juridic și economic, de pildă, *Dreptul de opțiune al acționarilor*, Cluj, 1929, *Regimul bancar român*, Cluj, 1928, *Legiuirile noastre comerciale în trecut și prezent*, Cluj, 1933, *Curs de Drept Comercial comparat*, Cluj, 1938 cu reeditări în 1938 și 1940 etc.

Începând cu 1 august 1941 a fost vicepreședinte al asociației „Prietenii Universității din Cluj”, alături de alți profesori universitari. După 23 August 1944, în perspectiva reintegrării Nordului Transilvaniei la România, a făcut parte din comisia însărcinată să se ocupe de revenirea Universității „Ferdinand I” la Cluj precum și din comisia restrânsă constituită pentru a se deplasa imediat la Cluj și a lua prima contactul cu autoritățile din Clujul eliberat.

A fost printre profesorii universitari epurați de la Universitatea din Cluj, odată cu instalarea guvernului comunist, fiind pus „în retragere din oficiu” la 1 septembrie 1947, după un serviciu de mai bine de 28 de ani în slujba învățământului universitar.

Pentru întreaga sa activitate a fost decorat cu ordinele *Steaua României* în grad de comandor, *Coroana României* în mare grad de ofițer, *Ordinul Ferdinand I* în grad de mare ofițer și *Medalia Răsplata muncii pentru învățământ* cl. I.